

+

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 501/2022
17.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Биљане Синановић и Невенке Важић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Звезданом Говедарица Царић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Р. Тодоровића из ..., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 349/21 од 14.12.2021. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1 69/22 од 14.03.2022. године, у седници већа одржаној дана 17.05.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Горана Р. Тодоровића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 349/21 од 14.12.2021. године и Вишег суда у Лесковцу ЗКж1 69/22 од 14.03.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 349/21 од 14.12.2021. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године, коју казну је окривљени дужан да издржи по правноснажности пресуде и на новчану казну у износу од 100.000,00 (сто хиљада динара), коју казну је дужан да плати у року од 15 дана од правноснажности пресуде, а уколико у остављеном року не плати новчану казну, иста ће се заменити казном затвора на тај начин што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Окривљени АА обавезан је да на име трошкова поступка плати Основном јавном тужилаштву у Лесковцу износ од 24.055,37 динара и суду износ од 15.375,00 динара, као и суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Виши суд у Лесковцу је пресудом ЗКж1 69/22 од 14.03.2022. године, одбио као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, а пресуду Основног суда у Лесковцу К 349/21 од 14.12.2021. године потврдио.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Горан Р. Тодоровић поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда због повреде закона из члана 423. тачка 1) и члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, те члана 22, члана 25. и члана 225. став 1. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и донесе пресуду којом ће преиначити у целини првостепену пресуду Основног суда у Лесковцу К 349/21 од 14.12.2021. године и пресуду Вишег суда у Лесковцу ЗКЖ1 69/22 од 14.03.2022. године, донету у поступку по редовном правном леку, а окривљеног АА, ослободити од оптужбе на основу члана 423. тачка 1) ЗКП.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку (ЗКП) и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао да је исти неоснован.

Бранилац окривљеног АА у поднетом захтеву истиче да је побијаним правноснажним пресудама учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) Законика о кривичном поступку, те да у конкретном случају није постојао промет у пословању, па се у том смислу не може ни говорити о законито стеченом приходу и сходно томе постојању кривичног дела пореске утаје. Овакве наводе браниоца окривљеног, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Наиме, према чињеничном опису дела у изреци побијане правноснажне пресуде, окривљени је инкриминисане радње предузео у својству власника и одговорног лица Привредног друштва „ББ“ д.о.о. из ..., у временском периоду од 01.04.2015. године до 30.06.2015. године у ..., у намери да у потпуности избегне плаћање пореза на додату вредност, с тим што није пријавио законито стечени приход и избегао плаћање пореских обавеза у укупном износу од 2.532.269,12 динара, при чему је могао да схвати значај свог дела и могао је да управља својим поступцима, на тај начин што у временском периоду од 01.04.2015. године до 30.06.2015. године као обвезник плаћања пореза на додату вредност на тромесечном нивоу, није у својим пословним књигама евидентирао приход у износу од 12.138.977,60 динара, који је остварио на основу промета добара са привредним друштвима ближе наведеним у изреци побијане пресуде и није обрачунао порез на додату вредност, што указује да је у конкретном случају промет остварен, да је приход законито стечен, чиме су остварена сва битна обележја кривичног дела пореска утаја из члана 225. став 1. КЗ.

У вези са напред наведеним, законитост стеченог прихода је оспоравана и у жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде, позивањем на исту повреду закона о којој је овде реч, а ове жалбене наводе другостепени суд је оценио као неосноване и за ту оцену на страни 2. став шести и страни 3. став други другостепене пресуде, дао јасне и детаљне разлоге које као правилне усваја и овај суд и на исте упућује, сходно одредби члана 491. став 2. ЗКП.

Бранилац окривљеног АА, такође у поднетом захтеву за заштиту законитости указује да су у побијаним пресудама учињене и повреде закона из члана 423. тачка 1) ЗКП и члана 22, 25. и 225. став 1. КЗ.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, таксативно су набројане повреде закона које могу бити учињене у поступку пред првостепеним и жалбеним судом, а које представљају разлоге због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости – члан 74., члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени односно његов бранилац сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека због повреде закона – члана 22, 25. и 225. став 1. КЗ, а бранилац и не наводи конкретно на који начин су ове одредбе КЗ повређене, исте нису ни биле предмет разматрања од стране Врховног касационог суда.

Са изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио коа у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар – саветник
Звездана Говедарица Царић, с.р.

Председник већа – судија
Бата Цветковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић